

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. december 2013
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Marie Louise Skibsted
Als
Sagsnr.: 2013-0037-0057
Dok.: 991623

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 18 vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje. (L 54), (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. december 2013.

Morten Bødskov

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 18 vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje (L 54) (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 2. december 2013 fra Auto-CamperRådet, jf. L 54 - bilag 4.”

Svar:

1. AutoCamperRådet er i det brev af 2. december 2013, som er nævnt i spørgsmålet, fremkommet med bemærkninger vedrørende lovforslaget.

2. AutoCamperRådet har anført, at det, bortset fra køretøjer, der anvendes af personer med handicap, ikke skal være muligt i lokale parkeringsbekendtgørelser at fastsætte regler for parkering af personbiler uanset vægt. Det er ikke naturligt, at man som fører af en autocamper over 3.500 kg. i højere grad end førere af andre køretøjer skal gøre sig bekendt med lokale regler. Det er en urimelig byrde indehavere af autocampere over 3.500 kg. at skulle have overblik over skiftende lokale parkeringsregler i alle kommuner.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at Justitsministeriet, ligesom arbejdsgruppen, jf. pkt. 2.4.2.2 i Rapport om bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet (der er oversendt til Folketingets Retsudvalg den 27. juni 2013, jf. bilag 342) finder, at retssikkerhedsmæssige grunde taler for, at der så vidt muligt etableres ens regler om standsning og parkering over hele landet, der som udgangspunkt kun kan fraviges lokalt ved skiltning eller afmærkning.

KL har dog peget på, at de lokale behov i forhold til, hvad der skal gælde for parkering for visse typer af særlige køretøjer, er meget forskellige, og at der derfor er et reelt behov for i et vist omfang fortsat at kunne fastsætte særlige regler om standsning og parkering ved lokal bekendtgørelse, jf. rapportens pkt. 2.4.2.2.

Arbejdsgruppen finder på den baggrund, at kommunernes adgang til efter færdselslovens § 92, stk. 1, nr. 1, jf. § 92 c, stk. 4, med samtykke fra politiet ved lokal bekendtgørelse at træffe færdselsmæssige bestemmelser om parkering og standsning, som ikke er begrænset til en bestemt vejstræk-

ning, og som indvirker på vejens udnyttelse eller indretning, i et vist omfang skal bevares. Det bør således efter arbejdsgruppens opfattelse – på baggrund af det, KL har oplyst – være muligt ved lokale bekendtgørelser at fastsætte særlige regler om standsning og parkering for bl.a. tunge køretøjer (herunder autocampere) og påhængskøretøjer (campingvogne mv.).

Arbejdsgruppen har i rapportens pkt. 2.4.2.2 anbefalet, at den enkelte kommune skal være forpligtet til at offentliggøre sin lokale parkeringsbekendtgørelse udstedt med afsæt færdselslovens § 92, stk. 5, på et sted på kommunens hjemmeside, hvor den er let at finde, dels på en hjemmeside, som drives af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil. Efter arbejdsgruppens opfattelse er det naturligt, at man som fører af sådanne ”særlige” køretøjer skal gøre sig bekendt med de lokale regler, som gælder herfor, således at lokale regler af denne karakter ikke vil indebære, at forbrugere med rette vil kunne anføre, at parkeringsafgifter er pålagt med urette.

Justitsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens anbefaling, som bl.a. vil gøre det mere enkelt at finde lokale parkeringsregler end i dag, og lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse hermed. Det bemærkes i den forbindelse, at der – på baggrund af forskellige lokale forhold og kommunale prioriteringer – må antages at kunne være store variationer i forhold til, hvilke regler der bør gælde for parkering af autocampere f.eks. i byområder eller naturområder fra kommune til kommune. Det bør derfor fortsat være op til den enkelte kommune at fastsætte generelle regler herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt lovforslagets § 1, nr. 6 og 7 (forslagene til færdselslovens § 92 c, stk. 4, 2. og 3. pkt. samt § 92 c, stk. 5) og bemærkningerne hertil.

3. AutoCamperRådet foreslår, at der i § 92 tilføjes et nyt stk. 4 om, at vejbestyrelsen og vejmyndigheden kan træffe bestemmelse om, at et offentligt parkeringsareal reserveres til parkering/overnatning for autocampere mv. Det foreslås, at varigheden af ophold på sådanne pladser ikke kan overstige 48 timer med mindre andet skiltes.

Justitsministeriet skal bemærke, at de gældende bestemmelser i færdselsloven ikke ses at være til hinder for, at en kommune anviser områder til parkering mv. med autocampere. Efter ministeriets opfattelse bør det være op til den enkelte kommune at beslutte at anvise sådanne områder. På den

baggrund finder Justitsministeriet ikke grundlag for at foreslå regler herom i færdselsloven.

4. AutoCamperRådet har endvidere anført, at lokale parkeringsbekendtgørelser udstedt i medfør af færdselslovens § 92 c, stk. 4, burde skulle offentliggøres ved skiltning på informationstavler før indkørsel i restriktionszonen mv. Derudover har AutoCamperRådet vedrørende lovforslagets § 1, nr. 7, (forslaget til færdselslovens § 92, stk. 4, 2. pkt.) foreslået, at offentliggørelse af lokale bekendtgørelser skal ske på minimum to europæiske sprog udover dansk.

Justitsministeriet skal bemærke, at det i pkt. 2.6.2.1 i Rapport om bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet er anbefalet, at der fastsættes yderligere generelle betingelser for etablering af parkeringszoner (angivet ved skiltning) for at modvirke de uklarheder, som zoneskiltreglerne kan indebære for borgerne. Arbejdsgruppen anbefaler nærmere bestemt, at parkeringszoner som udgangspunkt skal begrænses til et mindre område med naturligt sammenhængende veje af samme art. Arbejdsgruppen lægger herved vægt på, at det er naturligt og forventeligt for borgerne, at der gælder samme restriktioner inden for et sådant ensartet område, hvorimod borgeren kan have en naturlig forventning om, at en særlig parkeringsrestriktion ophører, når det pågældende område skifter karakter, herunder afbrydes af større gennemfartsveje og lignende. Vejdirektoratet har oplyst, at det allerede følger af de gældende regler i vejafmærkningsbekendtgørelsen, at det er muligt at etablere sådanne zoner i et mindre område med naturligt sammenhængende veje af samme art, uden at der gælder et krav om, at der skal opstilles gentagelsesskilte eller lignende. Idet arbejdsgruppen lægger dette til grund, finder arbejdsgruppen ikke grund til at foreslå vejafmærkningsbekendtgørelsen ændret på dette punkt.

Arbejdsgruppen anerkender imidlertid, at der kan være behov for at etablere parkeringszoner, som omfatter et område med forskellige typer veje, og finder, at sådanne zoner fortsat bør kunne anvendes. I sådanne zoner bør risikoen for misforståelser vedrørende den pågældende parkeringsrestriktions rækkevidde dog imødegås ved, at der stilles krav om opstilling af oplysningsstandere, gentagelsesskilte eller lignende, således at en bilist inden for zonen altid vil befinde sig på en vej eller gade, hvorfra det er muligt at se en oplysningsstander eller lignende, hvis den pågældende orienterer sig i alle retninger eller eventuelt orienterer sig omkring et umiddelbart nærliggende gadehjørne. I zoner med betalingsparkering vil betalingsautomater kunne erstatte gentagelsesskilte eller lignende. Det bemærkes i den for-

bindelse, at betalingsautomater i zoner med betalingsparkering allerede i praksis må antages at være placeret i overensstemmelse med ovenstående anvisning.

Justitsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens overvejelser og administrative forskrifter vil blive udstedt i overensstemmelse hermed.

Justitsministeriet skal bemærke, at det ville være i strid med formålet ved at fastsætte, at kommunerne fortsat skal kunne udstede lokale parkeringsbekendtgørelser vedrørende bl.a. autocampere, hvis bekendtgørelsens regler skulle tilkændegives ved skiltning. Der henvises til pkt. 2 ovenfor.

For så vidt angår forslaget om, at lokale parkeringsbekendtgørelser skal være tilgængelige på minimum to sprog udover dansk, skal Justitsministeriet endelig bemærke, at der efter ministeriets opfattelse alene i lovgivningen bør gælde et krav om, at parkeringsbekendtgørelser kundgøres på dansk. Det bemærkes i den forbindelse, at der imidlertid ikke er noget til hinder for, at den enkelte kommune træffer beslutning om at offentliggøre sin lokale parkeringsbekendtgørelse også på andre sprog end dansk.

5. AutoCamperRådet har endelig foreslået, at såfremt der ved lokale bekendtgørelser eller skiltning fastsættes et generelt natligt parkeringsforbud for autocampere, skal kommunen være forpligtet til at etablere en parkerings- og overnatningsmulighed inden for samme by på et område med lav natlig støjbelastning.

Justitsministeriet finder ikke, at lovforslaget, som overordnet har til formål at forbedre forbrugerbeskyttelsen på parkeringsområdet, bør indeholde en bestemmelse af den nævnte karakter. Det bør i øvrigt efter Justitsministeriets opfattelse være op til den enkelte kommune at bestemme, i hvilket omfang den vil udlægge områder til parkering om natten, herunder til overnatning.

6. Justitsministeriet skal afslutningsvis beklage, at AutoCamperRådets brev af 7. august 2013 til Erhvervs- og Vækstministeriet, Transportministeriet, Miljøministeriet og Justitsministeriet ikke af Justitsministeriet er blevet registreret som et høringsvar vedrørende Rapport om bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet, således som AutoCamperRådet i brevet af 2. december 2013 tilkændegiver, at brevet burde have været.